

18 ОКТОМВРИ — СВЕТА ВЕЛИКОМЪЧЕНИЦА ЗЛАТА МЪГЛЕНСКА

Св. Злата Мъгленска живяла във втората половина на 18 век.

Родила се в бедно българско семейство. Родното ѝ място е село Слатино, Мъгленска епархия.

Дъщеря на прост селянин, тя сияела както с телесна, така и с душевна красота. Отличавала се с удивително благочестие, със смирение и чисто сърце. Вярата ѝ в Господа била твърда, непоклатна.

Рядката ѝ телесна хубост станала повод да се украси животът ѝ със страдания на велика мъченица.

Млад турчин се прелъстил от хубостта ѝ и решил да посегне на честта ѝ. Един ден тя отишла в гората за дърва. По това време турчинът, заедно с други турци, я дебнел. Спуснал се към девойката, хванал я и, подпомогнат от другите, я отвел у дома си.

Обещал ѝ, че ще се ожени за нея. Поискал от нея най-първо да стане мохамеданка. Заплашвал я с мъчения, ако тя се откаже да стори едното и другото. Чакал отговора ѝ.

Девницата призовала на помощ Господа Исуса Христа и отговорила:

— Аз вярвам и се покланям само на Господа Исуса. От Него няма¹ да се отрека, дори и да бъде раздробена на късчета. Освен това аз съм дала обет за девство, на който също така няма да изменя за нищо на света!

Турците решили да опитат най-първо с по-меки средства да я склонят. -Предали я за тази цел на жени туркини. Очаквали от тях да намерят на чини да я увлекат в мохамеданството. Туркините напрегнали цялата си хитрина в това направление. Разказвали ѝ за мохамеданския рай, за чувствения живот на мохамеданите, за сладострастните увлечения у тях,¹ за богатството, с което тя ще се сдобие, за разкоша, в който, ще живее ако пожелае да стане мохамеданка и се омъжи за оня турчин..

Туркините ѝ пеели примамни песни. Усмиввали ѝ се присторено. Играели, танцували пред нея и пак повтаряли приказките за някакъв прелестен живот у мохамеданите.

Младата Злата ги слушала и гледала с отвращение; и погнуса.

Възбудени силно от твърдостта ѝ в християнската вяра и от *устойчивостта* на целомъдрието ѝ, туркините повикали при себе си родителите и трите ѝ сестри. Заставили ги да се опитат да ѝ повлияят да приеме мохамеданството и да се съгласи да стане жена на турчина. Заплашвали и Злата и тях с мъчения и смърт, ако не се изпълни желанието им.

Поразени от страх, родителите и сестрите почнали да уговарят Злата да приеме мохамеданството.

— Мила наше дъще — плачели бащата и майката, — пожали нас и сестрите си. Ние всички ще загинем, ако не приемеш предложението на турците. Бог е милостив. Той ще ти прости тоя грях, извършен при насилие.

В душата на Злата настъпила борба. Любовта към родителите, любовта към сестрите, от една страна, и дългът ѝ като християнка, от друга страна, застанали пред смутения ѝ поглед. Кое да избере? Какво да прави? Сълзите на родителите и сестрите ѝ разкъсвали сърцето ѝ. Тя помислила, помислила и накрай решително заявила;

— Ако дори и вие, мои родители ѝ мои сестри, ме насилвате да се откажа от Господа Иисуса Христа, знайте — вие не сте ми вече родители, не сте ми сестри! Мой баща остава само Господ Иисус, моя майка — пречистата Негова Майка, а мои братя и сестри — мъчениците и мъченичките!

Турците разбрали, че девицата не ще се склони да се откаже от вярата си с такива средства. Решили да опитат страшните средства — мъченията.

В продължение на три месеца всеки ден я биели с тояги. След това изрязвали от гърба ѝ ремъци и ги спускали пред очите ѝ. Потоци кръв се леели от нея. С нажежена желязна пръчка прободли главата ѝ от едното ухо до другото.

Подпомогната благодатно от Господа, светата великомъченица изтърпяла и издържала тия жестоки, смъртоносни мъчения.

Когато била оставена малко на покой, тя чула, че в селото дошъл духовникът на нейните родители, проигуменът на светогорския манастир Ставроникита, йеромонах Тимотей. По" един християнин пратила просба до него — да се помоли усърдно за нея, щото Бог да я подкрепи достойно да завърши мъченическия си подвиг.

И Бог я подкрепил и прославил. Тя завършила подвига си като великомъченица.

Озверените турци я обесили в един двор на дива круша. Насекли след това тялото ѝ на късове.

Така, като злато прористена в огъня на страданията, света великомъченица Злата Мъгленска предала душата си на Бога на 18 октомври 1795 г.